

Sermo de duplice justitia

<https://hdl.handle.net/1874/341929>

3
Sermon de Duplicitate
Iustitia castigatus. p. G. P.
Martinu Lutheri
gustini
anu vittenburgens.
sem.

ex dono E. D. Hanis.

Sermo de Duplice Iustitia. B.P.M.I.

Batres hoc sentire in vobis qđ in Christo Jesu: qui cum in forma dei eset: non rapina arbitratus est esse se aequalē fecit. **D**uplex est Iusticia Christianorum: sicut et duplex peccatum est hominum. **C**uimā est aliena et ab extra insula: haec est qua Christus iustus est: et iustificans p̄ fidē: sicut i.ad Corin. i. Quia factus est nobis a deo sapientia et iustitia et sacrificatio et redēptio. **S**iquidē et ipse (vt iōāti). Ego sum resurrectio et vita: qui credit in me no morietur in aeternū. Et iterum iōā. xvii. Ego sum via: veritas et vita: haec ergo iustitia datur hominibus in Baptismo et omni tpe: ut ac poenitentiae: ita ut homo cum fiducia possit gloriarī in Christo: dicere mecum est: qđ Christus virtus regit: dicit: passus ē mortuus est: Nō secus qđ si ego illa virtussem: egism̄: dirissem: passus essem: et mortuus essem: Sicut sponsus habet omnia quae sunt spōsae: Et sponsa habet et oia quae sunt sponsi. Omnia em̄ sunt coia virtus: qđ sunt enim una caro: ita Christus et Ecclesia sunt unus sp̄ritus: Sic benedictus ē eus et pater misericordiarū (secundum B. Petrum) maxima xp̄icula donauit nobis in Christo. Et paulus i.ad Corin. i. Benedictus deus et pater dñi nostri ihesu christi: pater misericordiarū: et deus totius consolatione. Qui benedixit nos in omni benedictione spirituali in coelestibus in Christo.

IHaec gratia et benedictio ineffabilis olim p̄miscebatur Abrahae. Bene: vi. In semine tuo (i.in Christo) benedicentur omnes tribus terrae. Et Isaiæ ix. Parvulus natus est nobis: et filius datus est nobis: Nobis inquit: quia noster est totus cum omnibus bonis suis: si in illum credimus: sicut ad Ro. vii. dicit. Proprio filio suo non peccat: sed pro nobis omnibus tradidit illum: quo non omnia nobis cū illo donavit. Omnia ergo sunt nostra: quae cūq; haber Christus gratias et indiguis nobis ex pura misericordia donata: cū potius iram et damnationē meruerimus pariter et infernum. Unde et ipse Christus qui venisse dicit se: vt hanc p̄issimā voluntatem patris sui faceret fac ē est ei obediens: et quicqđ fecit nobis fecit nostrūq; esse voluit: dicens Ego in medio vestrum sum: sicut qui ministrat. Et iterum. Hoc ē corpus meum qđ p̄ vobis tradetur. Et Isaias dicit. liij. Seruire me fecisti in peccatis tuis: et laborem p̄i busti mihi in iniquitatib; tuis.

Igitur per fidem in Christum: fit iusticia Christi nra iusticia et omnia quae sunt ipsiusimo ipse met nos fit. Ideo appellat eam

De ipsius iustitia dei ad Ro. i. Iusticia dei ruelatur in Euangello sicut scriptum est: Justus ex fide vivit: Denique fides talis vocatur iustitia dei: et ceteris. illis arbitramur hominem iustificari per fidem: Hac est iustitia infinita: et omnia peccata in momento absorbens: Quia impossibile est: quod peccatum in Christo haeret: at qui credit in Christo: haeret in Christo: estque unum cum Christo: habens eandem iustitiam: cum ipso: Ideo impossibile est quod in eo maneat peccatum. Et haec iustitia est prima: fundamentum: causa: origo ois iustitiae propriae seu actualis: quia vere ipsa datur pro originali iustitia in adam perdita: et operatur id imo maius quam illa iustitia originalis fuisset operata.

Sic intelligitur illud psalmus xxx. In te domine speravi non confundar in aeternum: in iustitia tua libera me: non in mea: sed in tua (inquit) i. in iustitia Christi dei mei: quae est per fidem: per gratiam: per misericordiam dei: nostra facta: et haec vocatur in psalterio per multa loca: opus domini. Confessio: virtus dei: misericordia: veritas: iustitia. Omnia haec sunt nomina fidei in Christum amissione iustitiae: quae est in Christo. Unde Apostolus ad Galatas: primo. audet dicere. Guionem non ego: vivi vero in me Christus. Et ad Ephesios tertio: ut dicitur vobis Christum habitare per fidem in cordibus vestris.

Hacc igitur iustitia aliena: ei sine actibus nostris per solam gratiam infusa nobis: trahente inuisu sancti patre: nos ad Christum: operantur per originali: quod alienum similiiter est sine nostris actibus: per solam generationem nobis cognatum et contractum. Et ita Christus illa fides: et cognitio Christi: Non enim tota simul infunditur: sed incepit: proficit et perficit tandem in fine per mortem.

Secunda iustitia est nostra et propria: non quod nos soli operemur eam: sed quod cooperemur illi primae et alienae. Hacc nunc est illa conuersatio bona in operibus bonis: primo in mortificatione carnis et crucifixione concupiscentiarum erga seipsum: sicut ad galatas: quinto. Qui autem sunt Christi carnem suam crucifixi sunt cum vicis et concupiscentis. Secundo et in charitate erga proximum. Tercio et in humilitate: ac timore erga deum: de quibus plenus est Apostolus: et omnis scriptura: Et ulti autem omnia ad Terrum primum. comprehendit dicens: Sobre (quo ad scipsum in carnis crucifixione) et iuste (quo ad proximum (et pice) quo ad deum) vivamus in hoc sacculo. Hac iustitia est opus puroris iustitiae et fructus: atque sequela eiusdem: sicut ad Galatas: quinto. Fructus autem spiritus secundum id est spiritualis hominis: qui fit per fidem in Christo. Charitas: gaudium: pat: patientia: bonitas etc. Spiritus enim vocatur homo spiritualis illo loco: quod patet: quia illi fructus sunt opera hominum. et Iohannis: tertio. Quod natum est de carne: caro est: quod natum est de spiritu spiritus est. Hac iustitia perficit proximum: quia semper aborat: ut Adam perdatur et destruatur corpus peccati: id est odit et diligit proximum: non quaerit quae sua sunt: sed quae alterius: et

demerita: nescit Christus formam scrupulorum in illa: quam magnifica
uit forma dominationis: nec est Maria aliud quam iusta: exaltata in glo-
ria formae dei et cetera.

Sic faciet omnibus nobis: quotiens de iusticia vel sapientia
vel potestate inflamur: et irritamus aduersus iniustos: stultos: ipo-
tentiores nobis: tunc enim (quae est maxima peruersitas:) iusticia
contra iusticiam: sapientia contra sapientiam: potentia contra potentiam
operatorum. Nam ideo potens es: ut impotentes non impotentiores
facias opprimendos sed potentes facias exaltando et defendendo.
Et ideo sapiens: ut non rideas stultos: ac sic magis stultos facias: sed
fusciplias: sicut te ipsum velles: et erudias. Sic iustus es: ut iustifices
et excuses iniustum: non ut condenes tantummodo: detrahas et tu-
dices atque vindices. Hoc est enim exemplum Christi erga nos: sicut
dicit: Non venit filius hominis: ut iudicet mundum: sed ut iustus
saluetur per ipsum. Et iterum Lucae ix. Nescius cuius spiritus filius sis:
non venit filius hominis animas perdere: sed saluare. Ut natura
vehemens contra iustitiam: quia valde delectatur in vindicta et in
gloria suae iustitiae: atque in confusione iniustitiae proximi sui. Ideo
suum causam agit: quam gaudet esse meliorem quam proximi: causam
vero proximi persequitur: et cupit esse malam: quae peruersitas est
tota iniquitas: contraria charitatis: quae non querit: quae sua sunt:
sed quae alterius. Debet enim dolere: quod causa proximi non est melior
quam sua: et optare ut sit melior quam sua: non minor gaudio quam gaudet
suum esse meliorem: haec est enim lex et prophetæ.

Sed dicit. An non licet malos castigare: non decet peccata
punire: quis non tenetur iustitiam defendere: hoc enim esset occasio-
nem prebere delinquendi.

Respondeo.

Non potest hic simplex solutio dari: ideo distinguendum de ho-
minibus: Sunt enim publici: vel publici vel priuati. ¶ Id eos qui sunt
publici: id est in officio deicostituti: et in praesidencia: nichil pertinet
ea: quae dicta sunt: ad ipsorum enim ex officio et necessitate pertinet pri-
nire et indicare malos: vindicare et defendere oppositos: quia non ipsi:
sed deus hoc facit: cuius sunt in hoc ipso servi: ut ad Roma. xiiij. late-
Apostolus psequeatur: dicentes. Non sine causa gladium portat et cœ
Verum hoc est intelligentiam in causis aliorum: non autem propria:
Nullus est enim in vice dei propter se et sua: sed propter alios. Si au-
tem habet causam propriam: alium dei vicarium. quam se ipsum requirat:
nam enim non est iudex: sed pars: sed de his alijs et alias dicunt: latores
est enim res quam nunc dici potest. Priuati vero et propriae causae homines
sunt triplices.

¶ Primi qui vindictam querunt: et
iudicium apud vicarios dei: et horum nunc est totus numerus: hoc
tollebat Apostolus non autem probat ac. Corin. vi. dicens. Omnia
michi licet: sed non omnia expediri: Imo dicit ibidem: Omnia
delictum est inter vos: quod iudicia habetis: sed tuus propter maius malum
toleratur hoc minus malum: ne scipios vindicent: et vim alter altes

Hifaciat : reddendo malum p malo : aut reposcendo sua bona : etiam
tamen tales non intrabunt in regnum coelorum : nisi fuerint mutati in
melius : et letitia relinquant : secundo expidientia quia affectus illi
le sui comodi extingundus est. ¶ Alij sunt qui non cupiunt rivis
dicram : imo parati sunt secundum Euangeliū. Tollent pallium et tu-
nicam dare : et non resistunt vili malo. Huij sunt filii dei fratres Christi.
haeredes futurorum bonorum : Ideo vocantur in scripturis ophias
ut pupilli. vidue : pauperes : quorum pater et iudex deus vocari vo-
luit : eo quod seipso non vindicant : imo si praesidentes per eos vindicare
velint : vel non cupiunt nec quaerunt : vel solum permittunt : aut si
sunt perfectissimi philibent et impedient : potius parati et alia amittere.

Si dicas. Paucissimi sunt tales : et quos posset in hoc mundo per-
manere si hoc faceret : Respondeo : Non est nouum hodie quod pauci
salviantur : et angusta porta sit quod ducit ad vitam : et pauci inuenientem.
¶ Si nulli hoc facerent : quo stabit scriptura : quod pauperes : orphanos
pupilos populum Christi predicat : Tegitur isti magis dolent de pec-
cato offendientium se : quod de suo dano et offesa. Idque potius agitur : quod illos
de peccato reuocent quod iniurias suas reciscantur : ideo formas iusti-
ciae suae eruunt : et illorum formas induunt orantes per persquettib
benedicentes maledicentibus : benefacientes malefacentibus : et
pro ipisis inimicis suis penas luere et satisfaccre parati : ut salvi fiat
hoc est euangelium et exemplum Christi.

¶ Terci sunt qui sunt affecti tales : quales secundi iam dicti
sunt effecti alii : hi sunt qui non reposcent sua : aut reddi vindictam cu-
piunt : quia sua querunt : sed per eam vindictam et redditionem su-
orum querunt emendam illius : qui rapuit vel offendit : quem re-
dent sine punitione : non posse emendari. Huij vocantur zelosi : et in
scripturis laudem habent : sed hoc non debet attentare : nisi qui in
secundo gradu iam dictio perfectus est : et exercitatussumus : ne furio-
rem pro zelo apprehendant : et quod amore iustitiae scle credit facere
ex Ira pottus et impatientia fecisse conuincatur. Similis estenim Ira
zelos et impatientia amoris iustitiae : ut nisi a spiritualissimis discerni
satis non possint : Huiusmodi fecit Christus opus (ut dicitur Joh
nus : secundo) quando factis flagellis electi de templo videntes
et emetes : et paulus quando dixit : in virga renlam ad vos . etc.

S. J. A. J. S.

Wittenburgii ad id. XI.

卷之三

五言古詩